

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 9299 van 27 maart 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 17 december 2007 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2007.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché B. BEERENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. 1. De bestreden beslissing genomen ten aanzien van X luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Obilic, Kosovo, en bezit u de Servische nationaliteit.

In mei 1999 vluchtte u samen met alle andere Roma uit Obilic weg. Uw familieleden konden nog net de trein nemen maar u werd aan het station gevangen genomen door het UÇK (het Kosovaarse Bevrijdingsleger). U werd opgesloten en mishandeld. Na een twintigtal dagen slaagde u erin te ontsnappen. U vervoegde uw gezin dat een tijdelijk onderkomen had gevonden in een school in Kosovo Polje.

Ongeveer twee weken later werden u en uw familieleden overgebracht naar een vluchtelingenkamp in Plemetin. U overleefde er door humanitaire hulp die verstrekt werd door het Rode Kruis en de Moeder Teresa organisatie. Soldaten van KFOR (Kosovo Force) voerden geregeld patrouilles uit in en rond het vluchtelingenkamp. Van zodra zij vertrokken,

kwamen Albanezen en mensen van het UÇK het kamp binnen en vielen de bewoners lastig. Ook de Servische bevolking gunde u geen rustig leven. Op 3 januari 2007 vielen Albanezen van het UÇK het kamp binnen, vermoordden er een tiental Roma-bewoners en sloegen daarna op de vlucht. Amerikaanse KFOR-soldaten werden verwittigd en kwamen naar het kamp om de nodige vaststellingen te doen. Omdat u genoeg had van de mishandelingen en omwille van de precaire levensomstandigheden in het kamp in Plemetin, besloot u uw land te ontvluchten.

Op 4 maart 2007 begaf u zich met uw echtgenote, Flurije Zorjani (O.V. 6.054.671), en uw kinderen naar Orahovac van waaruit u samen met uw schoonouders Ismet en Miradije Berisha (O.V. 5.094.644) en uw schoonzussen Mizaqete Berisha (O.V. 5.761.746) en Sabahate Berisha (O.V. 5.761.744) Kosovo verliet.

Op 6 maart 2007 kwam u in België aan en op 7 maart 2007 diende u hier een asielaanvraag in. Uw schoonouders en twee schoonzussen dienden een dag eerder, met name op 6 maart 2007, respectievelijk hun derde en tweede asielaanvraag in.

U wenst niet naar Kosovo terug te keren omdat u er dan vermoord zal worden door de Albanezen. Ook elders in Servië kan u niet terecht omdat u daar geen voedsel, onderdak of enige vorm van hulp zal hebben. U bent in het bezit van de Servische geboorteaktes van u en van uw drie kinderen, alle vier uitgereikt te Nis d.d. 20 februari 2006.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk tot in maart 2007 in Kosovo verbleven te hebben.

U beweerde van juni 1999 tot begin maart 2007 in het vluchtelingenkamp te Plemetin verbleven te hebben (CGVS 15/10/07, blz. 3-4). U verklaarde aanvankelijk in deze periode van bijna acht jaar nooit geregistreerd geweest te zijn - met uitzondering dat KFOR uw naam zou hebben genoteerd om te weten hoeveel mensen er in het kamp verbleven – en er nooit over documenten beschikt te hebben (CGVS 15/10/07, blz. 11; CGVS 12/11/07, blz.2).

Op de vraag waarom u geen identiteitskaart van UNMIK (tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo) bezit, repliceerde u dat u het kamp niet kon verlaten omdat u dan vermoord zou worden. Nadien bevestigde u dat er wel mensen van UNMIK naar het kamp gekomen zijn om de bewoners te registreren, maar hield u toch vol dat u nooit over documenten van deze instantie hebt beschikt die uw verblijf in het vluchtelingenkamp te Plemetin kunnen staven omdat u het kamp nu eenmaal niet mocht verlaten (CGVS 12/11/07, blz. 2).

Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt nochtans dat elke inwoner van het kamp geregistreerd werd en identiteitsdocumenten van UNMIK heeft gekregen, zowel geboorteaktes als identiteitskaarten. Na hun registratie konden de bewoners een sociale bijstandsuitkering verkrijgen.

U stelde daarentegen nooit een financiële uitkering te hebben ontvangen (CGVS 12/11/07, blz. 4). U had ook nog nooit gehoord van Bajrush Berisha, de verantwoordelijke van de bewoners van het kamp (CGVS 12/11/07, blz. 4). Voorts verklaarde u dat in de periode dat u in Plemetin verbleef er enkel Roma in het kamp woonden (CGVS 12/11/07, blz. 3).

Volgens voornoemde informatie bestond een aanzienlijk deel van de bevolking van het kamp nochtans uit Ashkaeli en verbleven er ook enkele Kroatisch-Servische families.

Ook uw verklaringen over het aantal bewoners in het kamp op het ogenblik van uw beweerde vertrek aldaar stemmen geenszins overeen met de beschikbare informatie.

U beweerde namelijk dat er op het moment van uw vertrek uit Plemetin nog ongeveer 2000 mensen in het kamp verbleven (CGVS 15/10/07, blz. 11), terwijl de informatie duidelijk maakt dat er op dat moment nog hooguit ongeveer 200 personen in het kamp woonden.

Verder bleek u niet op de hoogte van tal van nieuwe woonprojecten in de omliggende dorpen die werden opgericht in de voorbije jaren om de bewoners van het kamp te hervestigen.

U verklaarde in tegenspraak met de informatie dat slechts op het moment van uw vertrek uit Kosovo aangevangen werd met de bouw van nieuwe woongelegenheden (CGVS 12/11/07, blz. 3) en dat er weliswaar sprake was geweest van een sluiting van het kamp maar dat deze piste was verlaten omdat de KFOR en andere aanwezige organisaties dat niet wilden omdat de bewoners dan nergens terecht zouden kunnen (CGVS 15/10/07, blz. 11).

Het is ook opmerkelijk dat u niet wist waarvoor de Albanese afkorting Sh P K (KPS in het Engels) stond. U had het over Shqipria Pokrajina e Kosovës (CGVS 12/11/07, blz. 5) terwijl het in werkelijkheid de Shërbimi Policor i Kosovës (Kosovo Police Service) betreft, de Kosovaarse politiedienst die regelmatig patrouilles in de omgeving van het kamp in Plemetin uitvoerde.

Het is verder eveneens opmerkelijk dat u weinig of niets kon vertellen over de grootschalige etnisch geïnspireerde rellen in Kosovo in maart 2004. Zo bleek u niet op de hoogte van de precieze aanleiding tot deze rellen en beweerde u verkeerdelijk dat deze twee weken hebben aangehouden (CGVS 15/10/07, blz. 11; CGVS 12/11/07, blz. 1).

Gelet op hetgeen voorafgaat kan geen geloof gehecht worden aan het door u beweerde moment van vertrek uit Kosovo. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld waar u daadwerkelijk voor uw komst naar België hebt verbleven. Derhalve kan evenmin worden vastgesteld dat u effectief het slachtoffer werd/kan worden hetzij van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw tocht naar België niet overeenstemmen met de verklaringen van uw schoonouders.

U verklaarde samen met uw schoonouders, uw twee schoonzussen, Mizaqete en Sabahate, en uw eigen gezin vanuit Kosovo naar België te zijn gereisd (CGVS 15/10/07, blz. 6). Uw schoonvader beweerde enkel met zijn echtgenote en twee van zijn dochters naar België gereisd te zijn in 2007. Uw schoonmoeder verklaarde dan weer met vier dochters en haar zoon Naser en diens echtgenote en kinderen het traject van Kosovo tot België hebben afgelegd (CGVS Ismet Berisha 15/10/07, blz. 23; CGVS Miradije Berisha, blz. 13).

De door u neergelegde geboorteaktes zijn niet van die aard dat zij een ander licht werpen op de bovenstaande appreciatie. Integendeel, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan er immers niet het minste geloof gehecht worden aan de authenticiteit van de voorgelegde documenten. Zo blijkt onder meer dat de op de aktes vermelde JMBG-nummers (uniek persoonlijk identificatienummer) alle foutief zijn samengesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing genomen ten aanzien van Flurije ZORJANI luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Orahovac, Kosovo, en bezit u de Servische nationaliteit.

Sedert uw huwelijk woonde u samen met uw echtgenoot, Florim Zorjani (O.V. 6.054.671), in Obilic. Aan het begin van de oorlog in Kosovo werd u uit uw huis verjaagd. Uw huis werd in brand gestoken. U vond een tijdelijk onderkomen in Kosovo Polje.

Ongeveer drie weken later werd u overgebracht naar het vluchtelingenkamp in Plemetin. Daar leefde u gedurende bijna acht jaar van humanitaire hulp. Wegens de aanhoudende pesterijen door Serviërs en Albanen en de precaire levensomstandigheden besloot u uw land te ontvluchten.

Op 4 maart 2007 begaf u zich samen met uw echtgenoot en uw kinderen naar Orahovac van waaruit u samen met uw ouders Ismet en Miradije Berisha (O.V. 5.094.644) en uw zussen Mizaqete Berisha (O.V. 5.761.746) en Sabahate Berisha (O.V. 5.761.744) Kosovo verliet.

Op 6 maart 2007 kwam u in België aan. Op 7 maart 2007 diende u hier een asielaanvraag in. Uw ouders en twee zussen dienden een dag eerder, met name op 6 maart 2007, respectievelijk hun derde en tweede asielaanvraag in. U wenst niet naar Kosovo terug te keren omdat u vreest er gedood te zullen worden door Albanezen of Serviërs. U bent in het bezit van uw Servische geboorteakte uitgereikt te Nis d.d. 20 februari 2006.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk tot in maart 2007 in Kosovo verbleven te hebben.

U beweerde sedert de oorlog in Kosovo tot aan uw vertrek naar België in het vluchtelingenkamp te Plemetin verbleven te hebben (CGVS, blz. 4).

U wist echter nagenoeg niets over dit kamp te vertellen. U stelde niet te weten of er fabrieken zijn in de onmiddellijke nabijheid van het kamp (CGVS, blz. 8).

In werkelijkheid ligt het vluchtelingenkamp van Plemetin in de schaduw van de koeltoren van de Kosovo B energiecentrale en behoorden de barakken waarin vluchtelingen gehuisvest werden vroeger toe aan de arbeiders van de elektriciteitscentrale. U verklaarde nooit geregistreerd geweest te zijn in het kamp en er nooit over documenten beschikt te hebben (CGVS blz. 6).

Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt nochtans dat elke inwoner van het kamp geregistreerd werd en identiteitsdocumenten van UNMIK (tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo) heeft gekregen, zowel geboorteaktes als identiteitskaarten. Na hun registratie konden de bewoners een sociale bijstandsuitkering verkrijgen. U stelde daarentegen nooit een financiële uitkering te hebben ontvangen (CGVS, blz. 9). U had ook nog nooit gehoord van Bajrush Berisha, de verantwoordelijke van de bewoners van het kamp (CGVS, blz. 9). Voorts verklaarde u dat in de periode dat u in Plemetin verbleef er enkel Roma in het kamp woonden en geen mensen met een andere etnische origine (CGVS, blz. 6).

Volgens voornoemde informatie bestond een aanzienlijk deel van de bevolking van het kamp nochtans uit Ashkaeli en verbleven er ook enkele Kroatisch-Servische families. Verder verklaarde u dat er nooit sprake is geweest van een sluiting van het vluchtelingenkamp (CGVS, blz. 8).

Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat de plannen om het kamp te sluiten reeds van eind 2004 dateren en dat er sindsdien een groot aantal families het kamp heeft verlaten om hun intrek te nemen in nieuwe sociale woningen.

Gelet op hetgeen voorafgaat kan geen geloof gehecht worden aan het door u beweerde moment van vertrek uit Kosovo. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld waar u daadwerkelijk voor uw komst naar België hebt verbleven. Derhalve kan evenmin worden vastgesteld dat u effectief het slachtoffer werd/kan worden hetzij van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw tocht naar België niet overeenstemmen met de verklaringen van uw ouders. U verklaarde samen met uw ouders, uw twee zussen Mizaqete en Sabahate en uw eigen gezin - in totaal negen personen - vanuit Kosovo naar België te zijn gereisd (CGVS, blz. 4-5). Uw vader beweerde enkel met zijn echtgenote (uw moeder) en twee van zijn dochters naar België gereisd te zijn in 2007. Uw moeder verklaarde dan weer met vier dochters en haar zoon (uw broer) Naser en diens echtgenote en kinderen het traject van Kosovo tot België hebben afgelegd (CGVS Ismet Berisha 15/10/07, blz. 23; CGVS Miradije Berisha, blz. 13). Over Naser stelde u nochtans expliciet dat hij reeds voor u in België was (CGVS, blz.3).

De door u neergelegde geboorteakte is niet van die aard dat zij een ander licht werpt op bovenstaande appreciatie.

Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan er immers niet het minste geloof gehecht worden aan de authenticiteit van het voorgelegde document. Zo blijkt onder meer dat het op de akte vermelde JMBG-nummer (uniek persoonlijk identificatienummer) foutief is samengesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1. Verzoekers voeren de schending aan van de artikelen 48/4, 48/5 en 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een manifeste appreciatievergissing en een miskennis van de zorgvuldigheidsplicht.

2.1.1. Ze laten dienaangaande vooreerst gelden dat de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund en die stelt dat elke kampbewoner geregistreerd is in het kamp en over een UNMIK-identiteitsdocument beschikt, niet in het administratief dossier werd neergelegd zodat hun raadsman er geen kennis kon van nemen bij het opstellen van het beroepsverzoekschrift.

2.1.2. De Raad leest in de eerste bestreden beslissing:

“Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt nochtans dat elke inwoner van het kamp geregistreerd werd en identiteitsdocumenten van UNMIK heeft gekregen, zowel geboorteaktes als identiteitskaarten. Na hun registratie konden de bewoners een sociale bijstandsuitkering verkrijgen.” en ook ***“Volgens voornoemde informatie bestond een aanzienlijk deel van de bevolking van het kamp nochtans uit Ashkaeli en verbleven er ook enkele Kroatisch-Servische families.”*** en ook ***“U beweerde namelijk dat er op het moment van uw vertrek uit Plemetin nog ongeveer 2000 mensen in het kamp verbleven (CGVS 15/10/07, blz. 11), terwijl de informatie duidelijk maakt dat er op dat moment nog hooguit ongeveer 200 personen in het kamp woonden.”*** en ook ***“U verklaarde in tegenspraak met de informatie dat slechts op het moment van uw vertrek uit Kosovo aangevangen werd met de bouw van nieuwe woongelegenheden (CGVS 12/11/07, blz. 3) en dat er ...”***

Ook de tweede bestreden beslissing bevat tal van verwijzingen naar bedoelde informatie. De bewering van verzoekers dat “de informatie” niet toegevoegd was aan het administratief dossier is duidelijk in strijd met de inhoud van de beslissingen die verzoekers van de Commissaris-generaal hadden ontvangen, die zij in beroep wensten te bestrijden en om die reden vooreerst nog het administratief dossier wilden inkijken.

De Raad is van oordeel dat indien verzoekers’ raadsman, op het ogenblik dat hij op het Commissariaat-generaal het administratief dossier van zijn cliënten inkeek, zou hebben vastgesteld dat de bedoelde –belangrijke (er wordt in de eerste bestreden beslissing vijf maal uitdrukkelijk naar verwezen)– informatie ontbrak, hij dit aan het Commissariaat-generaal had moeten melden ten einde deze weglating te kunnen herstellen; zijn verweer dienaangaande in zijn verzoekschrift komt te laat.

De Raad stelt ook vast dat de “informatie” waarvan sprake een “Antwoorddocument” betreft (ref. Kos2007-74) van Cedoca. Uit dit document blijkt dat de informatie omtrent registratie in het “Plemetina Camp”, identiteitsdocumenten, samenstelling van de bewoners, bouw van een nieuw woonproject, terug te vinden is in publieke (internet-) bronnen, zodat zelfs indien de bewering van verzoeker aangenomen wordt, ze niet dienstig kan weerhouden worden.

2.1.3. Met betrekking tot de afwezigheid van UNMIK-documenten merken verzoekers op dat het niet uitgesloten is dat er uitzonderingen voorkomen op de regel en dat zij net dergelijke uitzondering waren; hetzelfde geldt volgens hen voor het ontberen van financiële uitkeringen.

Wat betreft hun gebrekkige kennis over het vluchtelingenkamp, verklaren verzoekers dat het niet ongewoon is dat niet elke bewoner de naam kent van de vertegenwoordiger van de kampbewoners. Ook hun onwetendheid omtrent de etnische origine van sommige bewoners kan verzoekers niet worden aangerekend, omdat, naar zij stellen, Ashkali eigenlijk etnische Roma zijn die Albanees spreken en de Kroatisch-Servische families zo weinig talrijk waren dat verzoekers het niet nuttig vonden deze te vermelden.

Betreffende de schatting van het bewonersaantal van het kamp, verklaart verzoeker dat hij zich vergist kan hebben; hetzelfde geldt voor de vergissingen omtrent de nieuwe woonprojecten.

Omtrent de vaststelling dat verzoeker zich vergiste omtrent de afkorting Sh.P.K., brengt hij in dat een gebrek aan culturele of politieke kennis geen grond mag zijn om tegen een asielzoeker te gebruiken.

2.1.4. De Raad stelt vooreerst vast dat de uitleg sub 2.1.3. (zie het verzoekschrift, p. 2, 3) een aaneenschakeling is van mogelijkheden die niet kunnen worden uitgesloten, van mogelijkheden die plausibel wél kunnen voorkomen, van zaken die zo weinig voorkomen dat verzoekers het niet nuttig achtten ze te vermelden, van een aantal zaken die verzoeker bij vergissing verkeerd inschatte, van onwetendheden die geen grond vormen om tegen hem gebruikt te worden.

Deze aaneenschakeling van mogelijkheden is evenwel niet van aard om de vaststelling te ontcrachten dat het relaas van iemand die beweert meer dan zeven jaar in het voormeld vluchtelingenkamp te hebben verbleven, gezien zijn totale onwetendheid dienaangaande, ongeloofwaardig is.

2.1.5. Aangaande de bevinding van de Commissaris-generaal dat aan de geboorteaktes geen authenticiteitswaarde kan toegekend worden, argumenteren verzoekers dat, aangezien deze werden opgesteld door ambtenaren, zij geen verantwoordelijkheid dragen over de authenticiteit ervan.

2.1.6. De Raad deelt de mening van de Commissaris-generaal dat om de voormelde reden de bedoelde documenten geen authenticiteitswaarde hebben.

Verzoekers bewering dat hij geen verantwoordelijkheid draagt voor de niet authentieke documenten laat de Raad voor zijn rekening.

2.1.7. In acht genomen wat voorafgaat wordt aan verzoekers hun asielrelaas geen geloof gehecht.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (R.v.St., Polat, 12 januari 1999, nr. 78.054).

3.1. Verzoekers vragen om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Het relaas van verzoekers is ongeloofwaardig.

Een dergelijk relaas biedt geen steun om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer ze naar hun beweerde land van herkomst terugkeren, een reëel risico zullen lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zullen kunnen stellen of wegens dat risico zullen willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekers voeren derhalve geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2 a. of b. van de voormelde wet.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De verwijzing van verzoekers naar de algemene toestand in hun beweerde land van herkomst is hiertoe onvoldoende, te meer daar uit het bovenstaande blijkt dat hun herkomst niet vaststaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 27 maart 2008 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE